YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

16 päivänä tammikuuta 2003 *

Asiassa C-422/00,

jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Capespan International plc

vastaan

Commissioners of Customs & Excise

ennakkoratkaisun toisaalta yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 28—36 artiklan, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 141—181 a artiklan ja hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 (EYVL L 337, s. 66) 5 artiklan tulkinnasta ja toisaalta asetuksen (EY) N:o 3223/94 muuttamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1498/98 (EYVL L 198, s. 4) pätevyydestä,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, P. Jann ja S. von Bahr,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Capespan International plc, edustajanaan solicitor G. Salmond,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään R. Magrill, jota avustaa N. Paines, QC,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Brown ja K. Fitch,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Capespan International plc:n, edustajanaan G. Salmond, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, asiamiehenään G. Amodeo, jota avustaa C. Vajda,

QC, ja komission, asiamiehinään C. Brown ja K. Fitch, 27.2.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.6.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 VAT and Duties Tribunal, London, on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 19.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.11.2000, EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan nojalla viisi ennakkoratkaisukysymystä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 28—36 artiklan, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetus) 141—181 a artiklan ja hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 (EYVL L 337, s. 66) 5 artiklan tulkinnasta ja toisaalta asetuksen (EY) N:o 3223/94 muuttamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1498/98 (EYVL L 198, s. 4) pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty Capespan International plc:n (jäljempänä Capespan) ja Commissioners of Customs & Excise (Ison-Britannian tulliviranomainen, jäljempänä Commissioners) välisessä asiassa, joka koskee sitä, millä tavalla tiettyjen kolmansista maista tuotujen ja asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien tullausarvo on laskettava.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Tullilainsäädäntö

3 Yhteisön tullikoodeksi sisältää yleisiä sääntöjä tuontitullin asettamisesta yhteisön tullialueelle tapahtuvan tuonnin yhteydessä. Näitä yleisiä sääntöjä täydennetään yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksessa annetuilla soveltamissäännöksillä.

4 Yhteisön tullikoodeksin 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuontitullit lasketaan joka vuosi laadittavan Euroopan yhteisöjen tullitariffin perusteella.

5 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteeseen I, jota muutetaan vuosittain, sisältyy yhdistetty nimikkeistö ja yhteisen tullitariffin tullitaulukko. Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa merkityksellinen liitteen I versio on vuoden 1997 osalta asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9 päivänä syyskuuta 1996 annettu komission asetus (EY) N:o 1734/96 (EYVL L 238, s. 1) ja vuoden 1998 osalta asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2086/97 (EYVL L 312, s. 1).

6 Asetuksen N:o 2658/87 liite I sisältää yhdistetyn nimikkeistön ja "tuotteita, joihin sovelletaan tulohintaa" koskevan tullitaulukon (ks. liitteen I "Tariffiliitteet"-otsikoidun kolmannen osan "Maatalousliitteitä" koskeva liite 2, jonka kohteena ovat "tuotteet, joihin sovelletaan tulohintaa").

7 Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa oikeudenkäyntiasiassa on kysymys yhteisöön tuoduista ja kolmansista maista peräisin olevista omenaeristä ja muista hedelmäeristä. Näihin tuotteisiin sovellettavat tullit riippuvat tuotteiden lajista ja tulohinnasta sekä siitä päivästä, jona ne on tuotu yhteisöön. Tulli jakaantuu kahteen osaan siten, että ensimmäinen osa muodostuu tavaroiden arvon mukaan vaihtelevasta arvotullista ja toinen painotullista, joka ilmaistaan ecuina 100 kilogramman nettomäärää (tariffiluokituksen mukaan) kohti ja joka lasketaan tulohinnan pohjalta, johon se on suuruudeltaan kääntäen verrannollinen.

8 Yhteisön tullikoodeksin 28—36 artiklassa annetaan tavaroiden tullausarvon määrittämistä koskevat yleiset säännöt. Tullausarvoa käytetään arvotullien laskemisen perustana.

9 Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan perusperiaate, jonka mukaan tämä arvo lasketaan siinä paikassa, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle. Laskemisessa lähdetään kauppa-arvosta eli "hinnasta, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle", kuitenkin siten, että hinta on sovittu toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä tai se voidaan katsoa sellaiseksi hinnaksi. Hinnan osalta on kuitenkin tehtävä tullikoodeksin 32 ja 33 artiklassa tarkoitetut tarkastukset. Lisäksi jos kauppa-arvoa ei voida vahvistaa lopullisesti ennen tavaroiden saapumista yhteisöön, maahantuoja voi tietyin ehdoin ilmoittaa väliaikaisesti näiden tavaroiden arvon yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti.

10 Jos tullausarvoa ei voida määrittää yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan mukaisesti, 30 artiklassa säädetään useista määrittelyyn käytettävistä menetelmistä, joita on sovellettava peräkkäisessä järjestyksessä.

11 Yhteisön tullikoodeksin 36 artiklassa säädetään herkästi pilaantuvien tavaroiden arvon määrittämisestä, että tämän tuomion 8 ja 9 kohdassa esitettyjen sääntöjen sijasta voidaan tavaroiden maahantuojan pyynnöstä käyttää yksinkertaistettuja sääntöjä. Niillä tarkoitetaan tullikoodeksin soveltamisasetuksen 173—177 artiklan sääntöjä.

Maatalouslainsäädäntö ja asetuksella N:o 3223/94 käyttöön otettu tulohintajärjestelmä

12 Vuoteen 1994 saakka, kyseisen vuosi mukaan lukien, asetuksen N:o 3224/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tuonnissa sovellettiin "viitehintajärjestelmää". Tässä järjestelmässä voitiin yhteisön tullikoodeksin mukaan kannettavien arvotullien lisäksi periä painotulleja tiettyä alkuperää olevista tuotteista, jos tätä alkuperää olevien kaikkien tuontitavaroiden keskihinta oli määriteltyä viitehintaa alhaisempi.

13 Näiden painotullien määrä oli suoraan verrannollinen siihen eroon, joka oli viitehinnan ja kyseisestä alkuperästä peräisin olevien kaikkien tuontitavaroiden keskihinnan välillä. Tämän järjestelmän tarkoituksena oli taata, että yhteisön markkinoille saatettujen tuontitavaroiden hinta vastaisi hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn toimimisen seurauksena yhteisössä viljeltyjen samantyyppisten tuotteiden osalta käytettävää hintaa.

14 Tämä viitehintajärjestelmä joutui kyseenalaiseksi niiden määräysten johdosta, jotka ovat 15.4.1994 allekirjoitetuissa Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen päätösasiakirjassa, Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksessa sekä sen liitteissä 1—4 olevissa sopimuksissa, jotka hyväksyttiin yhteisön puolesta neuvoston 22.12.1994 tekemällä päätöksellä

94/800/EY, joka koski Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemistä yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, s. 1). Yhteisön Uruguayn kierroksen yhteydessä solmitussa maataloussopimuksessa tekemät myönnytykset johtivat nimittäin siihen, että viitehintajärjestelmä korvattiin tulohintajärjestelmällä.

15 Tulohintajärjestelmästä säädetään asetuksella N:o 3223/94, ja se perustuu hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen N:o 1035/72 (EYVL L 118 s. 17; jäljempänä perusasetus) 23 artiklan 2 kohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, s. 105; jäljempänä muutettu perusasetus) liitteellä XIII.

16 Muutetun perusasetuksen 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja.

2. Jos yhteisen tullitariffin tullimaksujen soveltaminen riippuu tuodun tavaraerän tulohinnasta, hinnan paikkansapitävyys tarkistetaan komission laskemalla kiinteällä tuontiarvolla; kiinteä tuontiarvo lasketaan alkuperästä ja tuotteesta riippuen kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilta tai muilla markkinoilta, joilla sitä sovelletaan, saatavien painotettujen keskihintojen perusteella.

3. Kun kyseisen tavaraerän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo korotettuna 5 kohdan mukaisesti laaditulla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määritetyn tuontitullin suuruisen vakuuden antaminen.

4. Jos kyseisen tavaraerän tulohintaa ei ilmoiteta tulliselvityksessä, yhteisen tullitariffin tullimaksujen soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asianmukaisten tullilainsäädännön määräysten soveltamisesta 5 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti tehtävästä päätöksestä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

17 Tämä artikla on otettu hyvin pitkälti samansisältöisenä hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (EYVL L 297, s. 1; jäljempänä uusi perusasetus), jolla kumottiin ja korvattiin perusasetus, 32 artiklaan.

18 Asetuksella N:o 3223/94 käyttöönotetussa tulohintajärjestelmässä saadaan hedelmistä ja vihanneksista kantaa arvotullin lisäksi paljoustulleja, jos niiden tulohinta yhteisöön alittaa kiinteän tuontiarvon, jonka komissio laskee jokaisena työpäivänä kullekin tuotteelle ja alkuperälle. Kiinteä tuontiarvo on edustavien hintanoteerausten painotettu keskiarvo, josta on vähennetty 100 kilogrammaa kohden 5 ecun kiinteä summa sekä tullimaksut arvotulleina (asetuksen N:o 3223/94 4 artiklan 1 kohta).

19 Hedelmien ja vihannesten "tulohinnan" määrittämistä koskevat säännöt annetaan asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa. Nämä tuotteet luokitellaan yhteiseen tullitariffiin tulohinnan perusteella ja sitä käytetään perustana myös mahdollisesti maksettavaksi tulevien painotullien määrittämisessä. Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan mukaan hedelmien ja vihannesten maahantuojalla on valittavaan kolme eri menetelmää, joiden mukaan maahantuojan tuomien erien tulohinta määritetään. Maahantuojan valinnan mukaan tulohinnan on oltava:

a) joko sellainen tuotteiden fob (free on broard) -hinta alkuperämaassa, johon on lisätty vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille, jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tuotteiden tulliselvitystä tehtäessä (asetuksen N:o 3224/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohta)

b) tai sellainen tullausarvo, joka on laskettu yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti (asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohta), eli arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita tai samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita myydään yhteisössä

c) tai komission määrittämä, kyseisten tuotteiden ja alkuperien osalta sovellettavaksi tuleva kiinteä tuontiarvo.

20 Asetusta N:o 3223/94 on muutettu asetuksella N:o 1498/98 18.7.1998 alkaen. Asetuksella N:o 1498/98 lisättiin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaan 1 b kohta.

21 Tämä kohta kuuluu seuraavasti:

"Jos tulohinta vahvistetaan tuotteiden alkuperämaan fob-hinnan perusteella, tullausarvo vahvistetaan sen myynnin perusteella, jota kyseinen hinta koskee.

Jos tulohinta vahvistetaan jollakin 1 kohdan b tai c alakohdassa tai 1 a kohdan b alakohdassa säädetyllä tavalla, tullausarvo vahvistetaan samalla tavalla kuin tulohinta."

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymykset

22 Capespan tuo hedelmiä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Se toi 18.3.1997—24.8.1998 Etelä-Afrikasta hedelmäeriä, joihin sisältyi muun muassa asetuksella N:o 3223/94 käyttöön otetun tulohintajärjestelmän alaisia omenoita.

23 Koska Capespan uskoi voivansa käyttää edellä mainittujen hedelmien tullausarvon määrittämiseen tullikoodeksin 29 artiklaa, se laati epätäydelliset tulli-ilmoitukset yhteisön tullikoodeksin 254 artiklan perusteella siten, että se antoi tuotujen hedelmien osalta väliaikaisen arvoilmoituksen. Lopullinen kauppa-arvo, joka Capespanin mukaan oli välttämätön yhteisön tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitetun lopullisen arvon laskemiseksi, ei nimittäin ollut tiedossa ennen hedelmien tuontiajanjakson päättymistä.

24 Capespanin ja Commissionersin välillä tuli riitaa siitä, miten asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien arvo määritetään.

25 Commissioners ilmoitti 23.9.1998 päivätyllä kirjeellä Capespanille, että Capespan oli menetellyt virheellisesti ja että kysymyksessä olevien hedelmien tullausarvo on määritettävä asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaan. Commissioners katsoi, että Capespan olisi voinut käyttää näistä menetelmistä ainoastaan 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa esitettyä menetelmää — jonka mukaan maahantuoja tukeutuu komission määrittämään kiinteään tuontiarvoon — joten Capespan ei saa enää ilmoittaa asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvia, tämän jälkeen tuotavia tavara-eriä siten, että niiden osalta annettaisiin vakuus, vaan tavaroiden arvo on ilmoitettava suoraan ja ilmoittamisessa on sovellettava kiinteän tuontiarvon menetelmää.

26 Capespan haki oikaisua Commissionersin päätökseen. Commissioners vahvisti kuitenkin päätöksen 25.11. ja 3.12.1998 tekemillään päätöksillä. Näissä päätöksissä todetaan lisäksi, että Capespan voi asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan arvonmääritysmenetelmien soveltamisen ansiosta jättää tuotujen tavaroiden tullausarvosta täydelliset ilmoitukset ja että sen oli lakattava antamasta epätäydellisiä ilmoituksia yhteisön tullikoodeksin 254 artiklan nojalla.

27 Capespan haki asiassa muutosta VAT and Duties Tribunal, Londonilta.

28 Edellä mainitun kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan oikeudenkäyntiasian asianosaiset olivat tuomioistuinkäsittelyn aikana yhtä mieltä periaatteessa siitä, että Capespan sai käyttää tuotujen tavaroiden tulohinnan

määrittämiseen mitä tahansa asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä. Capespan riitauttaa kuitenkin sen, että tämän hinnan määrittämiseen käytettyä menetelmää on käytettävä myös näiden tuotteiden tullausarvon määrittämiseen.

29 Capespan väittää ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa, että:

— maahantuodut hedelmät on arvostettava yhteisön tullikoodeksin 28—36 artiklassa ja soveltamisasetuksen 141—181 a artiklassa olevien peräkkäisten sääntöjen mukaisesti

— asetusta N:o 3223/94 ei tulkita oikein silloin kun väitetään, että siinä säädetään tullausarvon määrittämiseen käytettävästä tavasta, joka eroaa edellä olevassa luetelmakohdassa mainituista arvostussäännöistä

— on väärin rinnastaa — kuten Commissioners tekee — tullausarvo tulohintaan

— komission asetus N:o 1498/98 on pätemätön, koska komissio on ylittänyt toimivaltansa antaessaan tämän säädöksen, jossa edellytetään, että asetuksen N:o 3223/94 liitteessä lueteltujen tuotteiden arvo on sama kuin tuotteiden tulohinta

— sillä oli lähtökohtaisesti oikeus käyttää tulohinnan määrittämiseen jotakin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä eikä sitä näin ollen voitu velvoittaa käyttämään kiinteää tuontiarvoa ja

— sillä oli oikeus antaa epätäydellisiä ilmoituksia, jonka johdosta sen ei tarvinnut ilmoittaa tullausarvoa maahantuontihetkellä tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254—259 artiklan säännösten soveltamisen seurauksena.

30 Commissioners toteaa kansallisessa tuomioistuimessa Capespanin esittämää kantaa vastaan, että maahantuoja saa periaatteessa käyttää jotakin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa säädetyistä vaihtoehdoista. Commissionersin mukaan Capespan ei kuitenkaan saanut tosiasiassa valita ensimmäistä vaihtoehtoa, koska sen tuomat hedelmät myydään väliaikaiseen hintaan, jota tarkistetaan kauden lopussa, joten tulohinta ei ole tiedossa tuontihetkellä. Commissioners katsoo, että Capespan voi käytännössä käyttää toista vaihtoehtoa, mutta sen pitää antaa silloin kiinteän tuontiarvon mukaisesti määritetty vakuus ja tullausarvo on vahvistettava yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 3223/94 5 artiklalla, mukaisesti. Capespanin on siten maksettava tämän arvon perusteella laskettu tulli. Commissionersin mukaan mikään ei teoriassa tai käytännössä estä Capespania käyttämästä asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa säädettyä kolmatta vaihtoehtoa.

31 Commissioners kiistää, että Capespanilla oli oikeus, kuten se väittää

a) käyttää tuotteidensa tulohinnan määrittämiseen kiinteää tuontiarvoa siinä tarkoituksessa, että tuotteet luokitellaan sen perusteella yhteiseen tullitariffiin (ja määritetään siten, onko tariffin mukainen lisätulli maksettava), mutta jättää tuontihetkellä tullausarvo ilmoittamatta, ja sen jälkeen

b) ilmoittaa tuontisopimushintaan perustuva tullausarvo, kun sopimushinta on tullut lopulliseksi kasvukauden lopussa, minkä seurauksena tulli määritetään

sopimushintaa käyttäen, mutta lisätullin mahdollinen sovellettavuus määritetään tuontihetken kiinteän tuontiarvon tason mukaan eikä sopimushinnan tason mukaan.

32 Commissioners katsoo, että jos tämä sallittaisiin, Capespanin tilanteessa olevan maahantuojan olisi mahdollista välttää asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 2 kohdassa säädetyt valvontatoimet. Tällainen maahantuoja voisi myydä yhteisössä hedelmiä tässä asetuksessa käyttöönotettuja hintoja alhaisimmilla hinnoilla lisätullia maksamatta. Sen johdosta olisi mahdollista tuoda hedelmiä, jotka on tosiasiassa tuotu maahan hiukan lisätullin laukaisevaa hintaa alhaisempaan hintaan, ja lisäksi sen johdosta saataisiin lisäetu siitä, että arvotulli määritetään tuon alhaisemman hinnan pohjalta.

33 VAT and Duties Tribunal, London, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko sellaisten tuotteiden tullausarvo, jotka on mainittu komission asetuksen N:o 3223/94 — — , sellaisena kuin se oli komission asetuksessa N:o 1890/96, ja jotka on tuotu Euroopan talousyhteisöön 18.3.1997 tai sen jälkeen mutta ennen 18.7.1998, jolloin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa muuttava komission asetus N:o 1498/98 — — tuli sanamuotonsa mukaan voimaan, määritettävä

a) neuvoston asetuksen N:o 2913/92 — — II osaston 3 luvussa (eli 28—36 artikla) olevien ja komission asetuksen N:o 2454/93 — — V osastossa (eli 141—181 a artikla) olevien sääntöjen mukaisesti, vai

b) asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan mukaisesti?

2) Ellei tullausarvoa ole määritettävä kummankaan edellä mainitun vaihtoehdon mukaisesti, niin mikä on oikea peruste tällaisten tuotteiden tullausarvon määrittämiseen?

3) Onko asetus N:o 1498/98, jolla muutetaan — — asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa 18.7.1998 alkaen, pätevä?

4) Ellei asetus N:o 1498/98 ole pätevä, miten on määritettävä ensimmäisessä kysymyksessä mainittujen kaltaisten, Euroopan yhteisöön 18.7.1998 alkaen tuotujen tuotteiden tullausarvo?

5) Riippumatta siitä, onko asetus N:o 1498/98 pätevä, estääkö asetus N:o 3223/94 väliaikaisen tullausarvon ilmoittamisen tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

34 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa ensimmäisellä kysymyksellään tietää, onko asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo määritettävä ajanjakson 18.3.1997—17.7.1998, kyseiset päivät mukaan lukien, osalta yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamis-

asetuksessa olevien menetelmien mukaisesti vai asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan sääntöjen mukaisesti.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

35 Capespan väittää, että sen kyseisen ajanjakson aikana tuomien hedelmien tullausarvo on laskettava yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamisasetuksessa säädettyjen sääntöjen mukaisesti ja että kyseistä arvoa ei voida määrittää asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetun tulohinnan mukaisesti.

36 Se esittää, että tullausarvon määritysjärjestelmä eroaa asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa sellaisen tulohinnan määrittämiseksi säädetystä järjestelmästä, jonka perusteella luokittelu suoritetaan.

37 Capespanin mukaan on niin, että samalla kun yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamisasetuksessa säädetyissä säännöissä säädetään, että tullausarvo on määritettävä tavaroiden kauppa-arvon perusteella ja että jos kauppa-arvoa ei voida määritellä, tullausarvo on vahvistettava soveltamalla peräkkäin muita sääntöjä, tulohintaa ei voida määrittää kauppa-arvon perusteella ja noudattaen arvomäärittelyn edellyttämiä peräkkäisiä vaiheita, jos sitä ei voida määrittää järjestyksessä olevan aiemmin sovellettavan säännön mukaan.

38 Capespan lisää, että yhteisön tullikoodeksin ja sen soveltamisasetuksen arvonmäärittelyä koskevat säännöt kuvastavat tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä vuoden 1994 GATT-sopimus) VII artiklan määräyksiä ja tämän artiklan soveltamisesta tehtyä sopimusta; nämä molemmat

sopimukset ovat Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn sopimuksen liitteinä. Yhteisön tullikoodeksin 249 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tämän koodeksin soveltamisen edellyttämät säännökset on annettava "yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen".

39 Capespan esittää asetuksen N:o 3223/94 soveltamisesta tullausarvon määrittämiseen, että ennen kuin kyseistä asetusta oli muutettu asetuksella N:o 1498/98, asetuksen N:o 3223/94 missään säännöksessä ei säädetty, että tämän asetuksen 5 artiklan mukaan määritettävän tulohinnan on myös oltava niiden yhteisöön tuotujen tuotteiden tullausarvo, joihin asetusta N:o 3223/94 sovelletaan.

40 Capespanin mukaan tämä johtuu siitä, että asetuksen N:o 3223/94 päätarkoituksena ei ole muuttaa tullausarvon määritystapaa. Asetuksen perustelukappaleista tai sen sanamuodosta ei käy ilmi, että sen tarkoituksena olisi tullausarvon määritystavan muuttaminen.

41 Capespan katsoo sen osalta, että asetuksen N:o 3223/94 tarkoituksena on mukauttaa yhteisön hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmä Uruguayn kierrokseen ja maataloussopimukseen yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja että tulohinnan tehtävänä on se, että sen avulla toteutetaan tariffiluokitus ja luokitellaan tavarat tämä hinta huomioon ottaen, eikä sen tehtävänä ole määrittää niiden tullausarvoa.

42 Se tukee kantaansa, jonka mukaan tulohinnan määrittely palvelee tuontitavaroiden yksilöimistä tullitariffiluokittelua varten, asetuksen N:o 3223/91 neljänteen perustelukappaleeseen, jonka mukaan tulohinta muodostaa perustan tuontitavaroiden luokittelulle yhteiseen tullitariffiin, sekä kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohtaan, jonka ensimmäinen virke alkaa siten, että "tulohinta, jonka perusteella liitteessä luetellut tuotteet luokitellaan Euroopan yhteisöjen tullitariffiin — — ".

43 Capespan korostaa vielä, että muutetun perusasetuksen 23 artiklan 2 kohta ei koske sitä tapaa, jolla tullausarvo on määritettävä, eikä siinä säädetä, että tulohintaa on käytettävä tämän arvon määrittämiseen. Siinä osoitetaan pelkästään se tapa, jolla tulohinnan paikkansapitävyys varmistetaan viittaamalla kiinteään tuontihintaan, se, miten vakuus voidaan maksaa, sekä se, miten yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja on sovellettava, jos tulohintaa ei ilmoiteta tulliselvityksessä.

44 Capespanin mukaan sen periaatteen, että soveltamisasetusta on tulkittava niin pitkälle kuin mahdollista perusasetuksen säännösten, joita se täydentää, kanssa yhteensoveltuvalla tavalla, vastaista on tulkita asetusta N:o 3223/94 siten, että tulohinta, joka palvelee tulliluokituksesta päättämistä, palvelee myös tullausarvon määrittämistä.

45 Capespan vetoaa sitten yhteisön tullilainsäädännön ja maatalouslainsäädännön, jotka ovat tosin välillä päällekkäisiä, mutta joilla tavoitellaan kuitenkin eri päämääriä, väliseen eroon. Maatalouslainsäädäntö perustuu EY:n perustamissopimuksen 43 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 37 artikla) ja käsittää perusasetuksen, muutetun perusasetuksen ja uuden perusasetuksen. Tullilainsäädäntö perustuu EY:n perustamissopimuksen 9 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 23 artikla) ja käsittää yhteisön tullikoodeksin ja sen soveltamisasetuksen. Capespan katsoo, että tullilainsäädännöllä on etusija arvomäärittelyssä. Se perustaa kantansa yhteisön tullikoodeksin 28 artiklaan, jossa säädetään, että tullikoodeksin toisen osaston kolmannen luvun säännöksissä (eli sen 28—36 artiklassa) "määritetään tullausarvo, jota käytetään sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tullitariffia sekä muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, joista säädetään tavaroiden kauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä". Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa ei ole näin ollen tulkittava siten, että sitä voitaisiin pätevästi käyttää tullausarvon määrittämiseen.

46 Capespan myöntää, että yhteisön tullikoodeksin 1 artiklassa täsmennetään, että tullikoodeksia sovelletaan yhteisön ja kolmansien maiden väliseen kauppaan

sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita aloja koskevan erityislainsäädännön soveltamista. Tämä erityislainsäädäntö käsittää tullikoodeksin neljännen perustelukappaleen mukaan yhteisen maatalouspolitiikan erityislainsäädännön. Capespan katsoo kuitenkin, että erityislainsäädännön säädösten soveltamisala ei käsitä tavaroiden arvomäärittelyä.

47 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja komissio katsovat sitä vastoin, että pääasiassa kysymyksessä olevien tavaroiden tullausarvo oli sen ajanjakson aikana, joka edelsi asetukseen N:o 3223/94 tehtyjen muutosten voimaantuloa, vahvistettava kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti sen tulohinnan perusteella, joka tavaroilla oli niiden tullessa yhteisöön.

48 Yhdistynyt kuningaskunta kiistää, että tullausarvo oli määritettävä yksinomaan yhteisön tullikoodeksin ja sen soveltamisasetuksen mukaisesti. Sen mukaan on väärin väittää — kuten Capespan on tehnyt — että yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanemiseksi annetulla lainsäädännöllä ei voida muuttaa sitä tapaa, jolla tavaroiden arvo määritetään, ja lisää, että jos näin olisi, lainsäädäntö olisi ristiriidassa vuoden 1994 GATT-sopimuksen kanssa.

49 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus vetoaa tämän osalta ensiksi siihen, että hedelmä- ja vihannesalan yhteinen markkinajärjestely, josta säädetään nykyään uudessa perusasetuksessa, perustuu EY:n perustamissopimuksen 42 artiklaan (josta on tullut EY 36 artikla) ja perustamissopimuksen 43 artiklaan. Perustamissopimuksen 43 artiklan 3 kohta antaa neuvostolle toimivallan vahvistaa yhteinen markkinajärjestely sellaisena kuin siitä on säädetty EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 2 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 34 artiklan 1 kohta). Edellä mainitussa 40 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tämä järjestely voi käsittää "yhteiset viennin ja tuonnin vakauttamisjärjestelmät".

50 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää tämän osalta, että 32 artikla käsittää osana uuden perusasetuksen tuontia ja vientiä koskevia säännöksiä joitakin tulleja koskevia sääntöjä. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa, että 32 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asiassa "sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä", ja päättelee tästä, että uudella perusasetuksella muutetaan yhteistä tullitariffia.

51 Kyseinen hallitus toteaa myös, että uuden perusasetuksen 32 artiklan 2 kohta koskee sellaisia tilanteita, joissa yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan ja että komission on tässä tapauksessa määritettävä kiinteä tuontiarvo ja asiassa on tarkastettava ilmoitetun tulohinnan todenperäisyys suhteessa tähän arvoon. Lisäksi 32 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, asiassa sovelletaan yhteisen tullitariffin tullia, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä, "jotka määritetään 5 kohdan mukaisella tavalla". Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että neuvosto on antanut tällä tavalla komissiolle valtuuden muuttaa tullilainsäädännön soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä siten, että komissio lisää siihen täydentäviä edellytyksiä.

52 Kyseisen hallituksen mukaan asetuksella N:o 3223/94 on muutettu tullilainsäädäntöä useilta osin. Ensinnäkin tämän asetuksen 5 artiklalla rajoitetaan yhteisön tullikoodeksin 29—31 artiklassa annettujen arvostusmenetelmien soveltamista rajoittamalla käytettävien menetelmien lukumäärää siten, että kysymykseen tulevat ainoastaan kauppa-arvomenetelmä, joka vastaa tosiasiassa yhteisön tullikoodeksin 29 artiklaa, ja tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn menetelmän muutettu versio. Toisaalta 5 artiklassa korvataan Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan yhteisön tullikoodeksin 36 artiklassa ja sen soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädetty yksinkertaistettu menetelmä asetuksen N:o 3223/94 säännösten mukaan laskettavalla kiinteällä tuontiarvolla.

53 Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan asetusta N:o 3223/94 ei voida tulkita siten, että tulohinta ja tavaraerän tullausarvo voisivat olla erilaisia niin, että samalla tavaraerällä olisi tietty tulohinta ja sellainen toinen tuontiarvo, joka ei olisi identtinen tulohinnan kanssa. Se katsoo, että sellaisella tulkinnalla tehtäisiin tyhjäksi yhteisön maatalouspolitiikan suojelusäännösten tarkoitus.

54 Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan jopa ennen asetuksella N:o 1498/98 asetukseen N:o 3223/94 tehtyjä muutoksia asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan sanamuodon perusteella on selvää, että tavaran tulohinta on ymmärrettävä siten, että sen on oltava sama kuin sen tuontiarvo.

55 Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että jos näin ei ole, olisi vaikea ymmärtää, miksi asetuksessa N:o 3223/94 säädetyt tulohinnan määritysmenetelmät ovat muutettuja versioita yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamisasetuksessa säädetyistä tuontiarvon määritysmenetelmistä.

56 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että olisi mahdotonta perustella sitä, että komissio olisi antanut asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan säännösten kaltaiset säännökset, joissa säädetään sellaisissa tapauksissa asetettavan vakuuden laskemisesta, joissa kyseisen tavaraerän ilmoitettu myyntihinta ylittää sen kiinteän tuontihinnan, tai joissa maahantuoja valitsee yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan muutetun version mukaisesti suoritettavan arvonmäärityksen.

57 Näissä molemmissa tapauksissa asetuksessa N:o 3223/94 vaaditaan nimittäin, että asetettava vakuus on laskettava yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 248 artiklan muutetun version mukaisesti. Vakuus on laskettava sellaisten tullien perusteella, jotka olisi maksettava siinä tapauksessa, jos tavaroiden luokittelu

olisi tehty niiden kiinteän tuontiarvon perusteella. Koska maksetut tullit olisivat koostuneet sekä kiloelementin mukaan lasketusta tullista että arvotullielementistä, Yhdistyneen kuningaskunnan mielestä on näissä olosuhteissa selvää, että kiinteän tuontiarvon on katsottava muodostavan sekä tulohinnan että tuontiarvon.

58 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus yhtyy Commissionersin pääasiassa meneillään olevassa oikeudenkäynnissä esittämiin perusteluihin. Sen mukaan maahantuojalla on käytössään kolme asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa lueteltua vaihtoehtoa ja se ei voi niiden lisäksi käyttää mahdollisuutta antaa väliaikainen arvoilmoitus tavaroiden kauppa-arvon perusteella.

59 Asetukseen N:o 3223/94 asetuksella N:o 1498/98 tehty muutos vahvistaa edellä olevan tulkinnan oikeaksi. Asetuksen N:o 3223/94 muutosta edeltävääkin versiota olisi voitu tulkita ainoastaan näin.

60 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että vaikka WTO:n perustamissopimuksella sekä tämän sopimuksen liitteissä olevilla sopimuksilla katsottaisiin olevan välitön oikeusvaikutus kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa — minkä se kiistää — sen ehdottama tulkinta ei ole — toisin kuin Capespan väittää — ristiriidassa kyseisen sopimuksen kanssa. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo nimittäin, että vuoden 1994 GATT-sopimuksen VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen 7 artiklassa säädetään, että tullausarvo määritetään tuontimaasta saatavien tietojen perusteella. Kyseisen hallituksen mukaan on niin, että jos asetuksen N:o 3223/94 säännökset ovat ristiriidassa WTO:n perustamissopimuksen kanssa, yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen N:o 173—173 artikla on myös ristiriidassa sen kanssa, mitä Capespan ei kuitenkaan ole väittänyt.

61 Samalla tavoin komissio esittää, että vaikka yhteisön tullikoodeksissa olevat säännöt ovat periaatteessa yleisesti sovellettavia sääntöjä, EY:n perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 32 artiklan 2 kohta) määrätään kuitenkin, että "yhteismarkkinoiden toteuttamista [mukaan lukien muun muassa yhteinen tullitariffi] koskevia määräyksiä sovelletaan maataloustuotteisiin, jollei 39—46 artiklassa toisin määrätä". Näihin säännöksiin kuuluvassa EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan c alakohdassa (josta on tullut EY 33 artiklan 1 kohdan c alakohta) määrätään, että yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on vakauttaa markkinat, ja saman sopimuksen 40 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa määrätään, että "mahdollisen yhteisen hintapolitiikan tulee pohjautua yhteisiin perusteisiin ja yhdenmukaisiin laskentamenetelmiin".

62 Komissio päättelee tästä, että kyseisen sopimuksen mukaista on, että erityisillä maataloustuotteita koskevilla säännöillä korvataan yhteisön tullikoodeksin yleiset säännöt.

63 Komissio on epävarma siitä, voidaanko asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa lueteltujen tulohinnan määritysmenetelmien katsoa korvanneen ne yhteisen tullikoodeksin säännöt, joissa säädetään kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden arvon määrittämisestä. Se katsoo, että nämä kolme menetelmää ovat saaneet paljon vaikutteita yhteisön tullikoodeksista ja että niinä aikoina, joina asetusta N:o 3223/94 ei sovelleta, tullikoodeksissa säädetty tullausarvon määritysjärjestelmä on edelleen voimassa.

64 Komissio päättelee tämän perusteella, että asetuksella N:o 3223/94 ei ole otettu käyttöön toista ja kokonaan uutta tulohinnan määritysjärjestelmää, vaan siinä on pikemminkin toistettu yhteisön tullikoodeksissa säädetty tullausarvon mää-

ritysjärjestelmä lisäämällä siihen joitakin tulohintajärjestelmään sisältyvien tavaroiden erityisluonnetta koskevia hienoisia muutoksia.

65 Komissio katsoo, että koska asetuksen N:o 3223/94 erityissäännöksissä säädetään tulohinnan määrittämisestä ja siten tariffiluokittelusta, siitä, että maahantuojat velvoitettaisiin edelleen laskemaan samalle tavaralle yhteisön tullikoodeksin perusteella tästä hinnasta poikkeava eri tullausarvo arvotullin määrittämistä varten, aiheutuisi runsaasti sekaannusta ja tarpeettomia hallinnollisia toimenpiteitä.

66 Komissio lausuu vielä, että jos maahantuojat voisivat valita jonkun tavaroiden tulohinnan määritysmenetelmistä ja jos niiden olisi mahdollista valita toinen menetelmä arvotullin määrittämisen perusteena olevan tullausarvon määrittämistä varten taikka ne olisivat velvollisia valitsemaan tällaisen toisen menetelmän, tästä seuraisi, että ne voisivat hoitaa niiden liiketoimia siten, että ne yrittäisivät nostaa tulohinnan mahdollisimman korkeaksi ja alentaa tullit mahdollisimman alhaisiksi. Näin tehdessään ne jättäisivät yhteisön vaille tiettyjä tuloja ja aiheuttaisivat mahdollisesti suurta tuhoa tuoreiden hedelmien markkinoilla ja haittaisivat siten hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa.

67 Komissio päättelee tästä, että poikkeuksia yleisestä tullisäännöstöstä saadaan ottaa käyttöön perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toteuttamista koskevien määräysten soveltamista koskevan poikkeuksen perusteella.

68 Tästä mahdollisuudesta on sitä paitsi säädetty perusasetuksen samassa säännöksessä, johon asetus N:o 3223/94 perustuu, eli muutetun perusasetuksen 23 artiklan 1 kohdassa, jossa nimenomaisesti todetaan, että "jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelle-

taan yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja". Perusasetuksen ja muutetun perusasetuksen säännöksillä voidaan näin ollen poiketa yhteisön tullikoodeksin yleisistä säännöksistä.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

69 Sen selvittämiseksi, sovelletaanko asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrittämiseen yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamisasetuksessa tarkoitettuja yleisiä sääntöjä vai asetuksen N:o 3223/94 erityissääntöjä, on ensinnäkin todettava, että asetuksen N:o 3223/94 tavoitteena on muuttaa hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrittämistä koskevia sääntöjä.

70 Tämän osalta on todettava Yhdistyneen kuningaskunnan ja komission tavoin, että asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa toistetaan olennaisilta osiltaan yhteisön tullikoodeksissa ja sen soveltamisasetuksessa säädetyt erilaiset tavaroiden tullausarvon määritysmenetelmät ja samalla mukautetaan niitä siten, että menetelmissä huomioidaan hedelmien ja vihannesten erityisluonne.

71 Nämä erityispiirteet voidaan esittää tiivistetysti seuraavalla tavalla. Koska tarjonta ja kysyntä vaihtelevat voimakkaasti hedelmä- ja vihannesalalla, tuotteiden hinnoissa voi tällä alalla olla merkittäviä eroja. Lisäksi hedelmät ja vihannekset tuodaan usein yhteisöön kaupintamyynnin järjestelmällä, jossa tuotteet varastoidaan ennen niiden myyntiä. Näiden tuotteiden myyntihinta on siis harvoin tiedossa silloin, kun niistä tehdään tulli-ilmoitus niiden saapuessa yhteisön alueelle.

72 Lisäksi tämän osalta on tärkeää korostaa, että asetuksen N:o 3223/94 kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, että "tämän asetuksen liitteessä luetellut helposti pilaantuvat hedelmät ja vihannekset toimitetaan enimmäkseen kaupintamyyntiin; tämä järjestelmä aiheuttaa erityisiä vaikeuksia näiden tuotteiden arvon määrittämisessä"; edelleen neljännessä perustelukappaleessa on lueteltu kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt kolme sääntöä tämän asetuksen kattamien tuotteiden tulohinnan määritystä varten.

73 Toisaalta hedelmä- ja vihannesalan ominaispiirteet huomioon ottavat asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan säännöt, joissa säädetään kolmansista maista yhteisöön tuotujen hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemisesta, ovat saaneet paljon vaikutteita yhteisön tullikoodeksin ja sen soveltamisasetuksen yleisistä säännöistä.

74 Siten ensinnäkin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty tulohinnan laskemismenetelmä on rinnastettavissa yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa olevaan laskentamenetelmään. Molemmissa tapauksissa arvon tulisi heijastaa tuotteiden fob-hintaa sen alkuperämaassa, johon on lisätty kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille. Tulohinnan laskemista koskevan toisen menetelmän osalta asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että tulohinta vastaa yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettua tullausarvoa eli yksikköhintaa, jolla maahan tuotuja tuotteita taikka samanlaisia tai samankaltaisia tuotteita myydään yhteisössä. Tulohinnan määrittämistä koskeva kolmas menetelmä, josta säädetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, on rinnastettavissa yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa esitettyyn määritysmenetelmään, sillä kiinteä arvo vastaa molemmissa tapauksissa jäsenvaltioiden tuontimarkkinoille tuotujen tuotteiden hintojen painotettua keskiarvoa.

75 Lisäksi asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohta ei sisällä mitään menetelmää, joka olisi rinnastettavissa yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a, b ja

d alakohdissa esitettyihin menetelmiin, koska joko näitä menetelmiä käytetään vain harvoin tai ne eivät ole merkittäviä hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrittämisen kannalta, koska ne edellyttävät, että myyntihinta on tiedossa ennen kyseisten tuotteiden vientiä yhteisöön, taikka ne perustuvat tuotujen tuotteiden raaka-aine- ja valmistuskustannuksiin.

76 Lisäksi asetuksessa N:o 3223/94 säädetään siis nimenomaisesti, että sen liitteessä lueteltujen soveltamisajanjaksojen osalta soveltamisasetuksen yksinkertaistettujen sääntöjen mukainen tullausarvon määritysmenetelmä korvataan yhdellä kolmesta hedelmien ja vihannesten tuontihinnan määritysmenetelmistä eli kiinteään tuontihintaan perustuvalla menetelmällä. Asetuksen N:o 3223/94 4 artiklan 2 kohdasta käy nimittäin ilmi, että "jos kiinteä arvo liitteessä lueteltujen tuotteiden ja soveltamisajanjaksojen osalta vahvistetaan tämän asetuksen mukaisesti, yksikköarvoa [yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen] 173—176 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ei sovelleta. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä tuontiarvo korvaa tällöin sen".

77 Toiseksi on todettava, että muutetun perusasetuksen 23 artiklan 5 kohdassa säädetään, että "yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan [sitä perusasetuksen] 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen", jossa säädetään erityisestä menettelystä, jossa komissio saa toteuttaa tarpeelliset soveltamistoimenpiteet hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon perusteella. Asetuksen N:o 3223/94 viimeisessä perustelukappaleessa täsmennetään kuitenkin, että tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset.

78 Edellä olevasta seuraa, että komissiolla oli valta antaa hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista koskevat erityissäännöt ja että sillä oli näin ollen valta antaa asetus N:o 3223/94.

79 Kolmantena ja viimeisenä kohtana on täsmennettävä, että maatalouslainsäädäntöön sisältyvissä säännöksissä voidaan laillisesti vahvistaa yhteisön tullikoodeksin sääntöihin nähden erityissääntöjä.

80 Yhteisön tullikoodeksin 1 artiklasta käy nimittäin ilmi, että sitä sovelletaan "sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista". Sen neljännestä perustelukappaleesta käy ilmi, että "tätä koodeksia sovelletaan muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta; tällaisia erityissääntöjä voi olla olemassa tai niitä voidaan ottaa käyttöön erityisesti maataloutta — — koskevassa sääntelyssä".

81 Tästä seuraa, että maatalouslainsäädäntö voi sisältää yhteisön tullikoodeksin säännöksiin nähden tuotteiden tullausarvoa koskevia erityissäännöksiä siten, että asetukseen N:o 3223/94 voi laillisesti sisältyä erityissääntöjä hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista varten.

82 Tästä seuraa, että ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo on määritettävä ajanjakson 18.3.1997—17.7.1998, kyseiset päivät mukaan lukien, osalta kyseisen asetuksen 5 artiklassa säädettyjen tulohinnan laskemissääntöjen mukaisesti.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

83 Ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen perusteella toinen kysymys on tullut tarkoituksettomaksi.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

84 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa kolmannella kysymyksellään tietää, onko asetus N:o 1498/98 pätevä.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

85 Capespan väittää, että asetuksessa N:o 1498/98, jolla lisättiin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaan 1 b kohta, ei voida säätää, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo on määritettävä samalla perusteella kuin tuotteiden tulohinta niiden tullessa yhteisöön, ja että kyseinen asetus on pätemätön seuraavista syistä.

86 Ensinnäkin komissio on asetuksen N:o 1498/98 antaessaan ylittänyt neuvoston sille myöntämät valtuudet, sillä se on laajentanut neuvoston antaman valtuuttamisasetuksen, eli tässä tapauksessa uuden perusasetuksen, soveltamisalaa.

87 Capespan väittää tämän osalta aluksi, että uusi perusasetus ei sisällä mitään säännöstä, jossa säädettäisiin, että hedelmien ja vihannesten tullausarvo on vahvistettava tulohinnan perusteella. Lisäksi asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt tulohinnan laskentamenetelmät eivät ole yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan mukaiset. Lisäksi Capespan katsoo, että asetuksen N:o 1498/98 perustelut eivät täytä EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) mukaisia vaatimuksia.

88 Toiseksi Capespan väittää, että komissio on rikkonut yhteisön kansainvälisiä velvoitteita.

89 Kolmanneksi se katsoo, että vaikka asetus N:o 1498/98 onkin annettu uuden perusasetuksen 46 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, yhteisön tullikoodeksin soveltamistoimenpiteet on toteutettava tullikoodeksin soveltamisasetuksen 249 artiklassa sitä varten säädettyä menettelyä noudattaen.

90 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo sen sijaan, että asetus N:o 1498/98 ei ole pätemätön. Sen mukaan uuden perusasetuksen 32 artiklassa annetaan komissiolle valtuus vahvistaa kyseisen asetuksen 46 artiklan mukaan annettavalla säädöksellä edellytykset, joiden mukaan tullilainsäädäntöä sovelletaan pääasiassa kysymyksessä oleviin tuotteisiin, ja että asetuksen N:o 1498/98 säännökset eivät ole ristiriidassa WTO:n perustamissopimuksen kanssa. Lisäksi koska asetus N:o 1498/98 ei ole pätemätön, neljäs ennakkoratkaisukysymys on tullut tarkoituksettomaksi.

91 Komissio katsoo, että sen muutoksen tarkoituksena, joka asetuksella N:o 1498/98 tehtiin asetukseen N:o 3223/94, oli yksinomaan hälventää olemassa olevaa tilannetta koskeva epäselvyys, eikä sillä ollut siten merkittävää vaikutusta. Komission mielestä asetuksen N:o 1498/98 pätevyyttä koskeva kysymys on näin ollen vailla merkitystä kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan oikeudenkäyntiasian ratkaisemisen kannalta.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

92 Ensimmäiseksi on tulkittava Capespanin esittämä väite, jonka mukaan komissio olisi ylittänyt neuvoston sille uudessa perusasetuksessa myöntämät valtuudet ja joka esitetään yksityiskohtaisesti tämän tuomion 86 kohdassa.

93 Tämän osalta on ensimmäiseksi palautettava mieliin, että kuten tämän tuomion 81 kohdasta käy ilmi, komissiolla oli valta antaa hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista koskevat erityissäännöt. Lisäksi on todettava, että yhteisön tullikoodeksin neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta käy ilmi, että yhteisön tullikoodeksin sääntöjä ja etenkin sen tullausarvon määrittämistä koskevia sääntöjä sovelletaan tämän kuitenkaan rajoittamatta erityisesti maatalouslainsäädännössä säädettyjen erityissäännösten soveltamista.

94 Samoin on palautettava mieliin, että kuten tämän tuomion 74 kohdassa on jo todettu, tulohinnan laskentasäännöt ovat rinnastettavissa yhteisön tullikoodeksin 29—36 artiklassa ja sen soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädettyihin tullausarvon määritysmenetelmiin.

95 Komissio lausuu asetuksen N:o 1498/98 perusteluista, että kyseisen asetuksen perustelukappaleista käy ilmi, että komissio katsoi tarpeelliseksi sisällyttää asetuksen N:o 3223/94 tekstiin nimenomaisesti periaatteen, jonka mukaan hedelmien ja vihannesten tullausarvo on vahvistettava tuotteiden tulohinnan perusteella, ja tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

96 Asetuksen N:o 1498/98 toisessa perustelukappaleessa todetaan nimittäin, että "tulohinnan vahvistaminen edellyttää yhteisön tullikoodeksista — — annetun neuvoston asetuksen — — 29 artiklan 1 kohdassa määritellyn tullausarvon määrittämissääntöjen noudattamista siten, että kahden laskentatavan välinen johdonmukaisuus voidaan taata; tämä olisi täsmennettävä asetuksen (EY) N:o 3223/94 tekstissä erityisesti tulli-ilmoitusten laatimisen helpottamiseksi".

97 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1498/98 perustelut täyttävät EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan vaatimukset.

98 Toiseksi sen Capespanin väitteen osalta, jonka mukaan asiassa on rikottu yhteisön kansainvälisiä velvoitteita, on katsottava, että kuten tämän tuomion 74 kohdassa on jo todettu, asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa luetellut tuotujen tuotteiden tulohinnan määrityssäännöt ovat suurilta osin rinnastettavissa yhteisön tullikoodeksin 29—36 artiklassa ja sen soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädettyihin tullausarvon määritysmenetelmiin.

99 Capespan ei ole kuitenkaan kirjallisissa huomautuksissaan tai suullisissa lausumissaan väittänyt tai osoittanut, että nämä tullausarvon määritysmenetelmät olisivat ristiriidassa vuoden 1994 GATT-sopimuksen VII artiklan ja tämän artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen kanssa.

100 Kuten julkisasiamies on katsonut ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa, asiassa ei näin ollen ole osoitettu, miten tulohinnan laskentasäännöt, jotka ovat yhteisön tullikoodeksin ja sen soveltamisasetuksen säännösten mukaiset, olisivat ristiriidassa vuoden 1994 GATT-sopimuksen VII artiklan ja tämän artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen kanssa.

101 Kolmantena ja viimeisenä kohtana on myös hylättävä Capespanin väite, jonka mukaan yhteisön tullikoodeksin soveltamistoimenpiteiden toteuttamisessa on rikottu olennaisia menettelymääräyksiä.

102 Tämän osalta on todettava, että maatalouslainsäädäntö voi sisältää yhteisön tullikoodeksin säännöksiin nähden tuotteiden tullausarvoa koskevia erityissäännöksiä siten, että asetukseen N:o 3223/93 voi laillisesti sisältyä erityissääntöjä hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista varten. Tästä seuraa vääjäämättä, että tällaisten erityissäännösten soveltamistoimenpiteet toteutetaan valtuusasetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti.

103 Komissio ei siis voinut antaa hedelmä- ja vihannesalalla asetusta N:o 1498/98 muussa kuin uuden perusasetuksen 46 artiklassa säädetyssä menettelyssä.

104 Kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen on siten vastattava, että sen tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 1498/98 pätevyyteen.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

105 Kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen annetun vastauksen takia neljänteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Viides ennakkoratkaisukysymys

106 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa viidennellä kysymyksellään tietää, onko asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa tulkittava siten, että maahantuoja,

joka ei voi ilmoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten lopullista tullausarvoa tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti.

107 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 80—84 kohdassa, kysymys siitä, saako maahantuoja antaa väliaikaisen arvoilmoituksen, ei nouse esiin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa lueteltujen, tuotteiden tulohinnan määrittämiseen käytettävän ensimmäisen ja kolmannen menetelmän kohdalla.

108 Kyseisessä artiklassa oleva tulohinnan ensimmäinen määritysmenetelmä perustuu tuotteiden fob-hintaan alkuperämaassa, johon lisätään vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille. Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa täsmennetään nimenomaisesti, että tätä menetelmää voidaan käyttää vain, "jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tuotteiden tulliselvitystä tehtäessä". Näin ollen silloin kun asiassa käytetään tuotujen tuotteiden tulohinnan ensimmäistä määritysmenetelmää, niiden lopullinen arvo on tiedossa tulliselvitystä tehtäessä, eikä ole mitään syytä sallia, että maahantuoja saa antaa niiden osalta väliaikaisen arvoilmoituksen.

109 Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevan, kiinteään tuontiarvoon perustuvan menetelmän osalta on todettava, että sille, että maahantuoja saa antaa niiden osalta väliaikaisen arvoilmoituksen, ei ole mitään syytä.

110 Loppujen lopuksi on olemassa vain yksi tilanne, jossa maahantuojalle saattaa olla hyödyllistä, jos se saa antaa tuotteiden osalta väliaikaisen arvoilmoituksen ja esittää epätäydellisen ilmoituksen yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan perusteella, eli tilanne jossa se käyttää asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä tulohinnan toista määritysmenetelmää. Tuotteiden arvo voidaan tällaisessa tapauksessa määrittää yksikköhinnan perusteella, jolla maahan tuotuja tuotteita taikka samanlaisia tai samankaltaisia tuotteita myydään, mutta ilmoituksen kohteena olevien tuotteiden hinta ei välttämättä ole tiedossa niitä koskevaa tulliselvitystä tehtäessä.

111 Yhteisön tullikoodeksin 76 artiklassa säädetään, että maahantuoja voi joissakin tapauksissa jättää joitakin tietoja pois tullikoodeksin 62 artiklassa tarkoitetusta ilmoituksesta. Jos siis tavarat ovat arvotullin alaisia, maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa lopullista tullausarvoa, voi tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan toisen luetelmakohdan mukaan antaa väliaikaisen arvoilmoituksen ottamalla huomioon käytössään olevat tiedot. Tässä tapauksessa tulliviranomaisten on edellä mainitun asetuksen 257 artiklan 3 kohdan mukaan välittömästi kirjattava tileihin väliaikaisen arvoilmoituksen perusteella laskettujen tullien määrä ja vaadittava tarvittaessa riittävän vakuuden antamista sen eron kattamiseksi, joka on maksetun tullin määrän ja tuotteista mahdollisesti lopulta kannettavan määrän välillä.

112 Viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen on siten vastattava, että asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa on tulkittava siten, että maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten lopullista tullausarvoa tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen yhteisön tullikoodeksin soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti ainoastaan

silloin, kun tuotteiden arvo määritetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

113 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut VAT and Duties Tribunal, Londonin 19.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja**

vihannesten tullausarvo on määritettävä ajanjakson 18.3.1997—17.7.1998, kyseiset päivät mukaan lukien, osalta kyseisen asetuksen 5 artiklassa säädettyjen tulohinnan laskemissääntöjen mukaisesti.

2) Esitetyn kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 3223/94 muuttamisesta 14.7.1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1498/98 pätevyyteen.

3) Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa on tulkittava siten, että maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten lopullista tullausarvoa tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 254 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun näiden tuotteiden arvo määritetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Wathelet Timmermans Edward

Jann von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä tammikuuta 2003.

R. Grass M. Wathelet

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja